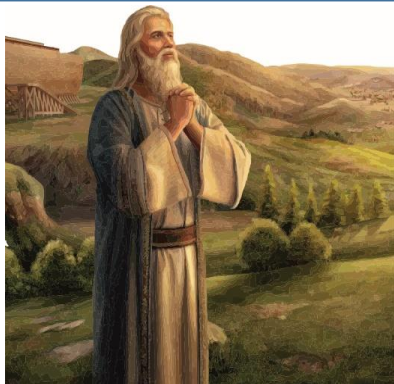

Symboliczny obraz umieszczony na stronie tytułowej naszego «Listu do Parafian» przedstawia biblijny obraz wdzięczności w osobach Noego i jego żony, którzy dziękują Bogu za ocalenie od potopu tej części świata, którą udało im się zgromadzić w Arce. Pan Bóg zawiera z Noe Przymierze, którego znakiem będzie tęczą, łącząc je z obietnicą błogosławieństwa dla niego i jego synów, jak również dla całej ocalonej ziemi i wszystkich Bożych stworzeń. Podobnie dziękuje Boga za dar Przymierza Abraham, stając się Ojcem wielkiego narodu, tak licznego, jak gwiazdy na niebie. W Nowym Testamencie swoją wdzięczność wyraził uzdrowiony Samarytanin i wiele innych osób.

Wdzięczny Samarytanin:

„Zmierzając do Jerozolimy przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!» Na ich widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich widząc, że jest uzdrowiony, wrócił chwalać Boga donośnym głosem, upadł na twarz do nóg Jego i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: «Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Żaden się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec». Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła.» (Łk 17,11-19).

„Gdy zostałem zaproszony do udziału w dziele Odnowy Duchowej naszej Parafii, nie wiedziałem czego się spodziewać i mocno się obawiałem, czy się tu odnajdę, co mi to da i czy nie ograniczy to mojej wolności? **Obecnie jestem wdzięczny Bogu, że mogę uczestniczyć w tym Programie i rozwijać się wśród ludzi mi życzliwych.** Wśród ludzi, z których jedni mnie inspirują, inni pobudzają do współzawodnictwa i wysiłku, inni dają dobry przykład, inni pomagają się otworzyć, inni prowadzą i czują, że wszyscy się wspieramy. Podtrzymujemy się w wierze i prowadzimy się wzajemnie ku dobru. Wiem że mogę im zaufać, ponieważ łączy nas Chrystus oraz wspólny cel, by ciągle się nawracać i głosić piękne życie w nadziei zmartwychwstania. Ta nadzieja nas pobudza.”

Wdzięczny Parafianin

Czym jest wdzięczność?

Ostatnie **Wydarzenie w czwartym Roku Duszpasterskim** realizowanego przez naszą Parafię «**Programu Odnowy**» poświęcone jest wdzięczności i odbędzie się **19 czerwca 2022 roku** pod hasłem: «**Wdzięczni Bogu i ludziom**». Jakkolwiek przysłowie mówi, że **“Wdzięczność to taki kwiat, co rzadko zakwita”**, to jednak zgodnie z nauczaniem Pisma świętego **winniśmy «Bogu Ojcu» wdzięczność «zawsze» i «za wszystko» w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa** (por. Ef 5,20).

Idea dziękczynienia, tak żywa i wszechobecna na kartach Starego i Nowego Testamentu, znajduje swoje wyjątkowe i specyficzne rozwinięcie w Listach Św. Pawła. Apel zawarty we wskazanym tekście z «**Listu do Efezjan**», dotyczy nieustannego dziękczynienia, które winno obejmować całe życie chrześcijańskie. Apostoł Narodów wzywa nas, byśmy Bogu dziękowali „**zawsze**” (po grecku *pántote*), czyli w każdym czasie oraz „**za wszystko**” (po grecku *hypér pánton*), tj. za wszystkie dobra duchowe i materialne. Podobne wezwanie, o charakterze ogólnym, znajdujemy w «**Pierwszym Liście do Tesaloniczan**»: „**W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was**” (5,18). W powyższym tekście występuje greckie określenie «*en pánti*», które dosłownie znaczy „**w każdym**”, w sensie: „**w każdym miejscu, w każdej okoliczności, w każdej chwili**”.

„**W Piśmie świętym Starego i Nowego Testamentu dominuje przekonanie, że każde dobro, nawet wyświadczone przez ludzi, pochodzi od Boga i dlatego dziękczynienie ma w Biblii charakter teocentryczny**” (S. Łach, *Dziękczynienie*, EK IV 614). Nie zawsze sobie uświadomiamy tę podstawową prawdę, że wszystko, w sensie dosłownym, wszystko, co posiadamy, pośrednio lub bezpośrednio pochodzi od Boga. Wyliczenie wszystkich darów, które otrzymaliśmy i stale otrzymujemy od Boga, mogłoby wypełnić setki kart wielu mądrych dysertacji teologicznych. Z konieczności więc musimy skupić się tylko na niektórych, jak **dar naszego istnienia, który ma swe źródło w dziele stworzenia człowieka «na obraz i podobieństwo Boga**» (por. Rdz 1,27). Człowiek wzorem Stwórcy jest zdolny do myślenia, mówienia, działania i osądzania swych dzieł, czyli innymi słowy: człowiek jak i Bóg, jest bytem osobowym. Wszystko, co posiadamy, pośrednio lub bezpośrednio pochodzi od Boga: wzrost, uroda, zdolności, talenty. Często zapominamy, że są to dary Boga i tak łatwo popadamy w nieuzasadnioną chępliwłość. Święty Paweł, mając to na uwadze, stwierdza wprost: „**Cóż masz, czego byś nie otrzymał? A jeśliś otrzymał, to czemu się chęłpisz, tak jakbyś nie otrzymał**” (1Kor 4,7). Apostoł w tych słowach mówi do każdego i każdej z nas: «**Wszystko to od Boga otrzymałeś, Jemu więc składaj nieustanne dziękczynienie za to, że tak hojnie cię obdarzył i wyróżnił**». My również będziemy mieli okazję podziękować Bogu Ojcu **w niedzielę 19 czerwca br.** na Mszach św. w naszym kościele. Zapraszamy!

WEZWANI DO WDZIĘCZNOŚCI!

Gest domowy: Na spotkaniu rodzinnym lub w gronie najbliższych sąsiadów po wstępnej modlitwie przeczytajmy zamieszczone na tej stronie teksty. **Uczyńmy chwilę milczenia na zastanowienie się nad tym, co nam mówi Słowo Boże na temat wdzięczności.** Za co powinniśmy być wdzięczni Bogu i bliskim w naszej rodzinie? Czy staramy się okazywać sobie tą wdzięczność i w jaki sposób? W ciągu roku duszpasterskiego Pan Bóg troszczył się o mnie poprzez posługę duszpasterską Parafii. Czy doceniam tę troskę i jestem za nią wdzięczny? Czy starałem się włączyć w działania duszpasterskie Parafii?

Teksty do rozważań: Dlatego, że Jezus chce abyśmy byli wdzięczni Panu Bogu i ludziom za otrzymane dary i dobrodziejstwa:

„Oto przekonałem się, że na całej ziemi nie ma Boga poza Izraelem! A teraz **zechciej przyjąć dar wdzięczności** od twego sługi!” (2Krl 5,15).

„A w dwudziestym trzecim dniu siódmego miesiąca odesłał lud do ich namiotów - **ludzi radosnych i wdzięcznych w sercu** za te wszystkie dobrodziejstwa, jakie Pan wyświadczył Dawidowi, Salomonowi i swemu ludowi izraelskiemu.” (2Krn 7,10).

„Będę cię wystawiał, PANIE, całym mym sercem; będę opowiadał o wszystkich twoich cudach. (Ps 9,1).

„**Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość**, za Jego cuda dla synów ludzkich! **I niech składają ofiary dziękczynne**, niech głoszą z radością Jego dzieła!” (Ps 107,21-22).

„**Jak chcecie, żeby ludzie wam czynili, podobnie wy im czyńcie! Jeśli bowiem miłujecie tych tylko, którzy was miłują, jakąż za to dla was wdzięczność?** Przecież i grzesznicy miłość okazują tym, którzy ich miłują. I jeśli dobrze czynicie tym tylko, którzy wam dobrze czynią, jaka za to dla was wdzięczność? I grzesznicy to samo czynią. Jeśli pożyczek udzielacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, jakąż za to dla was wdzięczność? I grzesznicy grzesznikom pożyczają, żeby tyleż samo otrzymać.” (Łk 6,31-34).

„**Eucharystia jest ofiarą dziękczynienia składaną Ojcu**, uwielbieniem, przez które Kościół wyraża Bogu swoją wdzięczność za wszystkie Jego dobrodziejstwa, za wszystko, czego On dokonał przez stworzenie, odkupienie i uświęcenie. Dlatego Eucharystia oznacza przede wszystkim "dziękczynienie". (KKK 1360).

Gest liturgiczny: Na zakończenie zaśpiewamy pieśń: „**Wznoszę ręce me wzwyż, z moich ust chwała brzmi. Sercem pełnym wdzięczności błogosławić Cię chcę. Błogosławić Cię chcę. Błogosławić Cię chcę...**”

ZAKOŃCZENIE ROKU DUSZPASTERSKIEGO 19 CZERWCA 2022

WDZIĘCZNI BOGU I LUDZIOM